

Razboiul impotriva samnitilor purtat de romanii condusi de generalul Dentatus

Aflat, in anul 290 in fruntea statului roman, in functia de cons Dentatus, din foaierul politic al Romei sau pe campurile de bat ie, a contribuit in cea mai mare masura la determinarea victori romanilor. Samnitii dadura acestora o parte din Samniu devenind aliati ai Romei (ca si orasele etrusce), sabinii is cedara pamanturile si orasele, intrate fara drept de vot in componenta statului roman, iar in teritoriul picenian, chiar pe litoralul adriatic, Roma intemeie colonia Adria.

Galii, ramura senonilor si cea a boiilor, fura constransi sa se retraga in nord si, prin victorii romane ulterioare, in care Dentatus a avut un rol determinant, pamantul lor (Ager Gallicus), ce se intindea in nord-estul Umbriei, a fost incorporat in statul roman. Dentatus intemeie in Ager Gallicus colonia romana Sena Gallica. Nici pentru Roma si nici pentru ostenii sai obositi, nu fu, insa, pace. Calitatea de mare putere, care pentru Roma incepea, in acei ani, sa-i determine demersul extern, atrase cererea de ajutor a coloniei grecesti Thurii, din golful Tarent (sudul Peninsulei italiice), atacata de lucani. Dupa ce-i invinsera pe lucani (282 i.e.n.), romanii intarira Thurii si alte colonii ale grecilor cu garnizoane proprii. O* nefericita (sau poate intentionata) manevra a unei mici flote romane (zece vase), care ancora in golful Tarent, fu considerata de cea mai puternica colonie greceasca din golf, Tarentul, un amestec in zona sa de influenta, asa cum fusese ea delimitata intr-un tratat cu Roma, din 302 i.e.n.

Un atac tarentin dublu, asupra flotei si asupra garnizoanei romane din Thurii, ce fu izgonita, precum si jignirea solilor romani in Tarent duse la izbucnirea razboiului, cunoscut mai ales sub numele de "razboiul cu Pyrrhos". Solicitat de tarentini, Pyrrhos, regele Epirului intre 306-302 si 297-272 i.e.n., chiar si al Macedoniei timp de patru ani (288-284 i.e.n.), nutrind ambitia constituirii unui stat monarhic occidental, dupa modelul elenistic oferit de diadohi, dealtfel cu unii dintre ei se si intrudea, debarca in Italia in primavara anului 280 i.e.n.

Comanda o armata redutabila, de 22 000 de infanteristi, 3000 de calareti si intarita cu un detasament de elefanti de lupta. Acestia din urma ii adusera epi'rotului prima victorie asupra Romei, la Heracleea (280 i.e.n.) Aproape o treime din efectivul ostirii romane a fost rapusa in lupta. Victoria lui Pyrrhos atrase in tabara sa pe lucani si pe samniti. (Samnitii, incurajati de dificultatile romanilor in sud, de Neistenta lucana si tarentina, se aflau din nou in razboi cu poma, in asa-zisul al patrulea razboi samnit.)

Pyrrhos nu reusi, insa, in ciuda Victoriei, a aliantelor obtinute sa determine si o coalizare a latinilor, cu toate ca-l mai desparteau de zidurile Romei numai cincizeci de kilometri. Ofera, deci, pace romanilor, respinsa, insa, de senat. Nepregatit pntru asedierea unei cetati de forta Romei, descurajat In aceasta si de o demonstratie in sprijinul Romei a corabiilor do lupta cartagineze, in portul Ostia (279 i.e.n.), care are ca urmare reinnoirea tratatului romano-punic, Pyrrhos se reface in Apulia, pentru a infrunta Roma, decisiv, in conditii mai bune. in acelasi an, la Ausculum, Pyrrhos

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

obține o nouă victorie, dar atât de dificilă, cu atât de mari pierderi, încât a devenit celebră expresia "victorie gen Pyrrhos". Din nou, senatul respinge propunerea de pace (a doua) a epirotului, ce începuse a nu se mai înțelege cu tarentinii. Pentru a preveni pericolul cartaginez, ce se putea materializa din Sicilia, unde Cartagina avea posesiuni înfloritoare, Pyrrhos se văzu silit să treacă strâmtoarea Messina și să angajeze, în 278-276 î.e.n., lupte contra acestora.

Românii profită de lipsa epirotului pentru a slăbi opoziția aliaților peninsulari ai lui Pyrrhos, lucanii, samnitii și brutii (coalizati și ei contra Romei) creând un climat primejdios cetății Tarentului. Dificultățile acestea, Huccesele nesemnificative ale epirotilor în Sicilia (Lilybaeum, o bogată colonie punică, nu putea fi cucerită), pericolul prezentat de apariția unor trupe cartagineze în Sicilia, opoziția grecilor din coloniile siciliene la metodele tiranice de conducere ale lui Pyrrhos îl determină pe acesta să revină în Italia. În 275 î.e.n., când Roma se afla în fața celei de-a treia lupte cu Pyrrhos și pe care toți o simteau decisivă, Dentatus preia consulatul (pe care-l va deține și în 274 î.e.n.). Era, pentru a treia oară, în fruntea republicii; prima dată fusese consul în 290 î.e.n., când trupele comandate de el aduseseră Romei victoria finală în cel de-al treilea război samnit, a doua oară în 283 î.e.n., când înfranseseră pe galii senoni. Încât, pară de bun augur accesul său la magistratură republicană supremă.